

(11) FREMLÆGGELSESSKRIFT 143574

(61) Tillæg til patent nr. 141736

(51) Int. Cl.³ E 04 D 3/35

DANMARK

(21) Ansøgning nr. 2693/78 (22) Indleveret den 15. jun. 1978

(24) Løbedag 15. jun. 1978

(44) Ansøgningen fremlagt og
fremlæggelsesskriftet offentliggjort den 7. sep. 1981

DIREKTORATET FOR
PATENT- OG VAREMÆRKEVÆSENET

(30) Prioritet begæret fra den
—

(41) Alm. tilg. 16. dec. 1979

(71) ROCKWOOL INTERNATIONAL A/S, 2640 Hedehusene, DK.

(72) Opfinder: Jørgen Skjold Petersen, DK.

(74) Fuldmægtig under sagens behandling:

Kontor for Industriel Eneret v. Svend Schønning.

(54) Fremgangsmåde til isolering af tage.

Patent nr. 141.736 angår en fremgangsmåde til isolering af tage med en vandtæt membran ved hvilken isoleringsmaterialet anbringes oven på tagets vandtætte membran i form af plader, der eventuelt fastholdes til taget ved klæbning eller ved tilførsel af en vægt oven på pladerne, hvilken fremgangsmåde ifølge patentet er ejendommelig ved, at der benyttes plader af mineraluld med fibre, der er sammenbundet ved hjælp af harpiks, og som på den mod tagets vandtætte membran vendte side er forsynet med en damptæt folie.

Det har vist sig, at der på flade tage i fugerne mellem pladerne ofte gennem længere tid vil stå vand tilbage. Det tilbageværende vand medfører med tiden en overfladisk forvitring af mineralfibrene i sidefladerne af mineraluldpladerne i fugerne, hvorved et tyndt lag i fugerne bliver vandsugende. Det vandsugende lag er i stand til at transportere vand op mod overfladen af mineraluldpladerne, hvor det ved fordampning aftager varme fra taget, som skal isoleres. Der opstår herved en reduktion af isoleringslagets samlede isoleringsevne og en reduktion af den gevinst, der var opnået ved tilføjelsen af den damptætte folie.

Formålet for den foreliggende opfindelse er at eliminere disse ulemper. Dette opnås ifølge opfindelsen ved, at den damptætte folie forlænges i det mindste delvis op ad mineraluldpladernes sideflader.

Ved således at hindre væden mellem pladerne i at trænge ind i pladerne undgås den forvitring, der på længere sigt gør kantområderne af mineraluldpladerne vandsugende. Det er ikke nødvendigt og i visse tilfælde mindre gunstigt, at fortsættelsen af den damptætte folie når helt op til mineraluldpladernes overside, fordi der derved på lignende måde som anført ovenfor bliver mulighed for, at vand på grund af opstående kanter holdes tilbage i længere tid uden at kunne løbe bort.

Forlængelsen af den vandtætte folie kan ifølge opfindelsen bestå af et asfaltlag påført sidefladerne og dette asfaltlag kan eventuelt være en del af den klæbemasse, der klæber isoleringspladerne til tagets vandtætte membran. Herved spares der en arbejdsgang ved påførsel af et asfaltklæbemiddel, idet det som forlængelse af folien tjenende klæbemiddel på den del, der overlapper folien ved udlægningen af pladerne kan aktiveres ved hjælp af varme og tjene til fastgørelse af pladerne til det underliggende, oprindelige tag.

Opfindelsen skal i det følgende beskrives nærmere under henvisning til tegningen, på hvilken

fig. 1 viser en første udførelse ifølge opfindelsen med ombukket damptæt folie, og

fig. 2 viser en anden udførelse ifølge opfindelsen, hvor fortsættelsen af den damptætte folie sker ved hjælp af et asfaltlag.

På den bærende konstruktion 2 af et tag 1 er der udlagt og fastgjort en vandtæt membran 3, der kan bestå af tagpap eller en plast- eller metalfolie.

Ved fremgangsmåden ifølge hovedpatentansøgningen udlægges der oven på den vandtætte membran plader 4 af mineraluld, hvis fibre er sammenbundet i krydsningspunkterne ved hjælp af et bindemiddel, f.eks. en fenolformaldehydharpiks. Mineraluldpladerne er på den mod den vandtætte membran vendende side forsynet med en damptæt folie 5.

I henhold til opfindelsen fortsættes denne folie op ad pladernes sider som vist ved 6. Fortsættelsen skal ikke nødvendigvis nå op til pladernes 4 overside, men kan standses f.eks. et stykke over midten. Herved undgås det, at fortsættelserne 6 ikke, efterhånden som pladerne gennem årene forvitrer på overfladen, kommer til at stå op som fritstående kanter og fremme forvitringen ved at hindre afløb. Fortsættelsen af folien 5 hindrer vand, der står mellem eller under pladerne i at erodere pladernes sider, hvorved disse i kantområderne vil blive noget vandsugende, hvilket medfører en nedsættelse af isoleringsevnen.

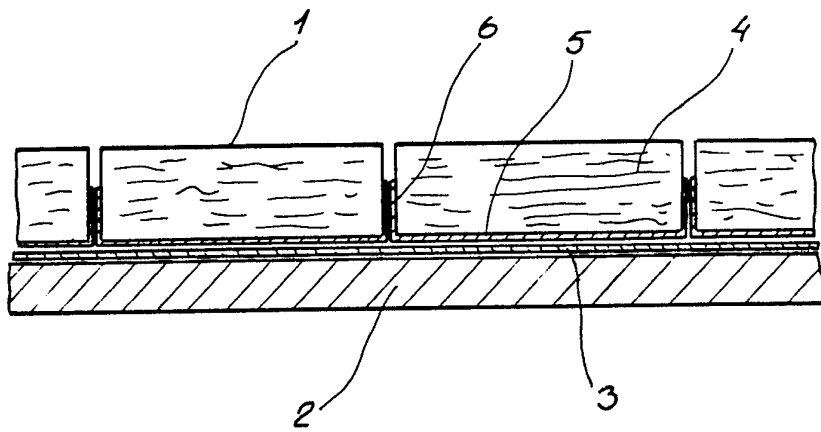
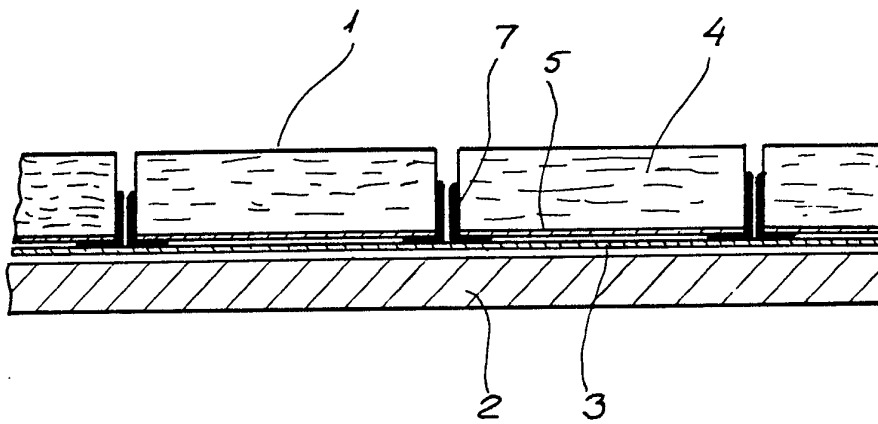
Fortsættelsen af folien kan også udformes som et asfaltlag 7 (fig. 2), der pålægges den nederste del af sidefladerne og en del af undersiden af folien 5. Asfaltlaget kan tillige anvendes til en punktklæbning af mineraluldpladerne til tagets vandtætte membran.

Efter udlægning af pladerne og disses fastgørelse er isoleringen færdiggjort, idet der ikke på pladernes overside behøver nogen overdækning, med mindre rent æstetiske grunde taler herfor. En sådan overdækning bør ikke være vandtæt, men kan f.eks. bestå af sten.

P a t e n t k r a v

1. Fremgangsmåde til isolering af tage ifølge patent nr. 141.736, k e n d e t e g n e t ved, at den damptætte folie forlænges i det mindste delvis op ad mineraluldpladernes sideflader.
2. Fremgangsmåde ifølge krav 1, k e n d e t e g n e t ved, at forlængelsen består af et asfaltlag påført sidefladerne, hvilket asfaltlag eventuelt kan være en del af den klæbemasse, der klæber isoleringspladerne til tagets vandtætte membran.

Fremdragne publikationer:

*Fig. 1**Fig. 2*